

Udskriftsdato: 14. december 2025

AFG nr 9486 af 26/04/2016 (Gældende)

Bindende svar - Banklån med renteloft - gæld - renteudgifter

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 15-3070144

Bindende svar - Banklån med renteloft - gæld - renteudgifter

Skatterådet fandt, at et prioritetslån med variabel rente og renteloft skulle anses for en gæld for debitor, således at gevinst og tab medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter realisationsprincippet. Derudover fandt Skatterådet, at der var fradrag for renteudgifter sammensat af en basisrente og et rentetillæg.

Skatterådsmøde 26. april 2016 - SKM2016. 244. SR

Spørgsmål

1. Kan Skatterådet bekræfte at banklånet med renteloft i skattemæssig henseende er gæld for debitor?
2. Kan Skatterådet bekræfte, at renten, der er sammensat af en basisrente og et rentetillæg, kan fradrages efter statsskattelovens § 6e?

Svar

1. Ja
2. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Indholdet under de faktiske forhold er redigeret:

Beskrivelse af produktet - Boliglån med renteloft

Lånet tilbydes som et boliglån, og der vil altid være pant i fast ejendom. Lånet tilbydes med løbetid på maks. 30 år med mulighed for maksimalt 10 års indledende afdragsfrihed. Der er tale om et variabelt forrentet banklån, der udbetales til kurs 100, og som til enhver tid kan indfries (helt eller delvist) til kurs 100.

Lånet etableres mod et engangsgebyr. Etableringsgebyret vil enten blive opkrævet som et fast gebyr eller som et variabelt gebyr i forhold til lånets størrelse.

Såfremt kunden ønsker indfrielse forud for lånets udløbstidspunkt, vil der evt. blive opkrævet et indfrielsesgebyr. Indfrielsesgebyret vil enten være et fast gebyr eller et variabelt gebyr, beregnet som en procentdel af restgælden.

Renten

Renten fastsættes på baggrund af en variabel basisrente og et rentetillæg. Renten beregnes på baggrund af den til enhver tid værende restgæld. Renten vil altid være fastsat forud for en renteperiode.

Basisrente

Basisrenten fastsættes på baggrund af en referencerente eksempelvis CIBOR eller CITA eller fastsættes af Banken.

Rentetillæg

Rentetillægget er et kunde-individuelt beregnet tillæg. Rentetillæggets størrelse fastlægges på baggrund ejendommens belåningsgrad, kundens kredit-rating, lånets løbetid og renteloftets størrelse og genfastsættelsesfrekvens.

Såfremt de oprindelige forudsætninger for rentetillægget ændrer sig i lånets løbetid, kan Banken ændre rentetillæggets størrelse.

Renteloftet

Lånet udbydes med et renteloft. Størrelsen på renteloftet fastsættes af Banken og er således ikke en "variabel" for kunden. Kunden kan vælge mellem forskellige produkter med forskellige renteloftperioder - typisk en renteloftperiode på 5, 7 eller 10 år, og renteloftets størrelse er forskelligt afhængig af renteloftperiodens løbetid. Renteloftet er fast i hver enkelt renteloftperiode.

Renteloftet knytter sig til basisrenten. Hvis referencerenten overstiger renteloftet sættes basisrenten lig renteloftet.

Ved udløb af renteloftperioden (typisk 5, 7 eller 10 år) fastsættes et nyt renteloft med samme renteloftperiode.

Forud for en ny renteloftperiode vælger Banken et nyt markedskonformt renteloft for den næste renteloftperiode.

Renteloftet er fuldt integreret i lånevilkårene. Lånet tilbydes således ikke uden et renteloft. Hvis kunden ikke længere ønsker et renteloft (men fortsat ønsker et lån), skal kunden indgå ny aftale om et nyt lån uden renteloft - dvs. en omlægning til et andet lån. Renteloftet kan således ikke fravælges som en selvstændig og uafhængig del af lånet.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1.

Spørger har anmodet Skatterådet om at bekræfte, at banklånet med renteloft i skattemæssig henseende skal anses for gæld for debitor.

Der er ikke i loven eller i andre retskilder taget direkte stilling til den skattemæssige behandling af et lån som det foreliggende, men retsstillingen kan udledes af kursgevinstloven og retspraksis.

I kursgevinstloven er der fastsat særregler om beskatning af gevinst og tab ved frigørelse for gæld, jf. KGL § 1, stk. 1, nr. 2.

Gæld er ikke nærmere defineret i kursgevinstloven. Heller ikke i forarbejderne til kursgevinstloven (Lov nr. 439 af 10/6 1997) er der en egentlig definition af gæld.

Forarbejderne præciserer derimod fordringssiden, og det fremgår heraf, at fordringssiden som udgangspunkt gælder for alle pengefordringer uanset deres art, og at det alene er afgørende, at der foreligger et retligt krav på betaling i form af penge.

Endvidere fremgår det, at loven omfatter såvel gevinst og tab, der opstår hos kreditor (fordringshaver, långiver) ved afståelse eller indfrielse af en pengefordring, som gevinst og tab, der opstår for en debitor (skyldner, låntager), der frigøres for en forpligtelse ifølge en fordring.

Da fordringer og gæld er to sider af samme sag, kan det udledes af forarbejderne, at der er tale om en gæld, når en skyldner har en retlig bindende forpligtelse til at betale det relevante beløb til långiver.

Det beskrevne banklån med renteloft opfylder - ligesom obligationslån med renteloft - definitionen på gæld for låntager og er således omfattet af reglerne for beskatning af kursgevinst og -tab på gæld efter kursgevinstloven.

Reglerne om beskatning af kursgevinst og -tab på finansielle kontrakter er omfattet af kursgevinstloven, jf. KGL § 1, stk. 1, nr. 3, og er reguleret i kursgevinstlovens kap. 6 (KGL § 29 - § 33).

Af kursgevinstlovens § 29, stk. 1, (Lovbekendtgørelse nr. 1113 af 18/9 2013) fremgår følgende:

Skattepligtige omfattet af § 2, eller § 12 skal medregne gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Såfremt der alene foreligger én aftale, hvilket er tilfældet med det beskrevne banklån med renteloft, bliver produktet alene omfattet af KGL § 29, stk. 1, såfremt produktet kan og i så fald skal dekomponeres og skatteretligt kvalificeres til dels at udgøre et lån og dels at indeholde en finansiell kontrakt omfattet af KGL § 29, stk. 1.

Der er i praksis ikke taget direkte stilling til, hvorvidt et produkt som det beskrevne banklån med renteloft skal dekomponeres og således på baggrund heraf skatteretligt kvalificeres i relation til delelementerne. Det er dog vores opfattelse, at lånet hverken kan eller skal dekomponeres for så vidt angår renteloftdelen, med henvisning til den generelle praksis om dekomponering og med henvisning til praksis om beskatning af obligationslån (og obligationer) med renteloft.

Generel praksis om dekomponering

Under henvisning til den generelle praksis om dekomponering kan det konkluderes, at der ikke skal ske en dekomponering af en aftale/et produkt i relation til KGL § 29, stk. 1, som har følgende karakteristika:

- Der er tale om et fuldt integreret produkt, hvor enkeltdele ikke kan hverken til eller fravælges
- Produktet/aftalen omfatter ikke en samtidig investering i en finansiell kontrakt (et slags transparenskrav for at kunne dekomponere)
- Den "potentielle finansielle kontrakt" udgør ikke det bærende element eller det primære i produktet

Der kan henvises til TfS1994,268 LR, hvor Ligningsrådet lægger vægt på, at aftalen om et struktureret indlån rent faktisk indebærer en investering i en future (finansiell kontrakt) fra investors side, og på baggrund heraf skal opdeles i enkeltelementer (en fordring og en finansiell kontrakt). Dvs. her er transparenskravet opfyldt.

Det modsatte resultat kommer Ligningsrådet til i TfS1999,661 LR, hvor der også er tale om en struktureret fordring, men hvor der er tale om en struktureret obligation, hvor værdien udvikler sig i forhold til et aktieindeks. Aktieindekset anvendes som et beregningsgrundlag og ikke som et til-/fravalg med henblik på difference- og præmieafregning. Ligningsrådet er af den opfattelse, at der er tale om en indeksobligation frem for henholdsvis en obligation og en finansiell kontrakt. Ligningsrådet lægger i afgørelsen vægt på, at indekseringen ikke er det bærende element, og at kundens investering i obligationen ikke indebærer en samtidig investering i det aktieindeks (finansiell kontrakt), som obligationen bliver reguleret i forhold til.

Der kan endvidere henvises til SKM2005. 140. LR, SKM2003. 409. LR og SKM2003. 410. LR, hvor Ligningsrådet i sin vurdering af diverse skattemæssige problemstillinger (blåstemplet kontra sortstemplet, renteindtægt kontra kursgevinst, obligation kontra indeksobligation), vedrørende en obligation med et tilknyttet aktieindeks, blot tager udgangspunkt i, at obligationen skal vurderes i sin helhed.

At en struktureret obligation helt generelt ikke kan dekomponeres er endvidere forudsat i de almindelige bemærkninger i lovforarbejderne til KGL § 29, stk. 3 (indført ved lov nr. 407 af 1/6 2007 § 5, nr. 2). Den manglende hjemmel til at dekomponere strukturerede obligationer til at indeholde både en fordring og en finansiell kontrakt, var således årsagen til, at det var nødvendigt at affatte KGL § 29, stk. 3. Efter KGL § 29, stk. 3, bliver den strukturerede fordring som helhed beskattet som en finansiell kontrakt, og ikke som tidligere som en almindelig fordring.

Under henvisning til ovenstående generelle praksis om dekomponering og under henvisning til, at lovgiver i forarbejderne til KGL § 29, stk. 3, henviser til, at en struktureret fordring skal beskattes som en fordring (og dermed ikke skal dekomponeres), kan det konkluderes, at der skal noget helt særligt til, for at en aftale/et produkt skal opdeles i flere elementer i skattemæssig henseende, som ikke er opfyldt for så vidt angår det beskrevne banklån med renteloft.

Specifikke afgørelser om lån med renteloft

Mere specifikt i forhold til beskatning af et lån med renteloft kan der henvises til SKM2002. 293LR, hvor Ligningsrådet afgør, at der vedrørende et obligationslån med variabel rente og et indbygget renteloft - som hverken kan fra- eller til vælges, idet det er et fast indbygget og uadskilleligt element - ikke er tale om et optionsbaseret produkt. Der er derimod tale om en obligation med en variabel rente, der evt. kan fastfryses (hvilket efter de dagældende regler fik den konsekvens, at den specifikke obligation var sortstempelt).

Ligningsrådet tager således eksplicit stilling til, at der vedrørende det beskrevne obligationslån med renteloft ikke er tale om et optionsbaseret produkt. Denne konstatering indebærer, at produktet bliver vurderet i sin helhed i relation til det tidligere mindsterentekrav i kursgevinstloven.

Afgørelsen ligger på linje med SKM2001. 613LSR, hvori Landsskatteretten kommer frem til, at den omhandlende obligation med renteloft skal vurderes i sin helhed (og således ikke efter en udskillelse af renteloftdelen) ved afgørelsen af, hvorvidt obligationen efter de dagældende mindsterenteregler er en sort eller blåstempelt obligation.

Afgørelserne om obligationslån/obligation med renteloft kan derfor tages til indtægt for, at et lån med et fuldt integreret renteloft, som ikke kan adskilles fra lånet - og som derfor hverken kan til- eller fravælges - ikke skal anses som et optionsbaseret produkt, og derfor heller ikke skatteretligt skal kvalificeres som en finansiell kontrakt for så vidt angår renteloftdelen.

Konklusion

Det beskrevne banklån med renteloft er omfattet af gæld reguleret i kursgevinstlovens § 1, stk. 1 nr. 2 og skal således skatteretligt behandles som gæld.

Under henvisning til ovenstående generelle praksis om dekomponering og under henvisning til, at lovgiver anså det for nødvendigt at indføre KGL § 29, stk. 3, kan det konkluderes, at der skal noget helt særligt til, for at en aftale/et produkt skal opdeles i flere elementer i skattemæssig henseende. Et helt grundlæggende krav er, at aftalen - som et af elementerne - rent faktisk indebærer en investering i en finansiell kontrakt, som kan identificeres og udskilles og dermed værdiansættes separat og uafhængigt af det samlede produkt.

Da det beskrevne banklån med renteloft er karakteriseret ved, at renteloftet er en integreret del af lånet, som hverken kan til- eller (senere) fravælges, aftalen ikke indebærer et samtidigt køb af en renteswap, renteloftet (derfor) ikke kan udskilles fra lånet og derfor heller ikke kan værdiansættes uafhængigt af lånet, og at renteloftet ikke er det bærende/primære element i banklånet, er dette grundlæggende krav ikke opfyldt.

Hertil kommer den ønskede ligestilling mellem obligationslån og banklån. Det er i praksis slået fast, at et obligationslån (og en obligation) med et integreret renteloft ikke skal dekomponeres, for så vidt angår renteloftdelen. Da det beskrevne banklån ligeledes har et fuldt integreret renteloft understøtter denne praksis, at banklånet ikke kan behandles som andet end gæld for debitor.

Spørgsmål 1 skal derfor besvares med et JA.

Spørgsmål 2

Skatterådet er endvidere anmodet om at bekræfte, at renten - der er sammensat af en basisrente og et rentetillæg - kan fradrages efter SL § 6e.

Renter af gæld kan fradrages ved beregning af den skattepligtige indkomst, jf. Statsskattelovens § 6e: Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver at fradrage:

...

e) renter af prioriteter og anden gæld

Hverken Statsskatteloven eller anden skattelovgivning indeholder en definition af, hvad renteudgifter er, men praksis har skabt en almindelig rentedefinition.

På baggrund af retspraksis kan der opstilles følgende betingelser for, at der tale om en rente:

Renten skal være et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor for at stille kapital til rådighed.

Renten skal være beregnet som en procentdel af den til enhver tid værende gæld

Renten skal være fastsat forud for den periode som renten vedrører.

Der skal være tale om et retligt forpligtende gældsforhold

Der skal være tale om reelle renteudgifter

Der kan specielt henvises til Højesteretsdommene UfR1941. 563H og UfR1960. 589H. Betingelserne fremgår af den Juridiske vejledning C. A. 11.1.5.

Praksis

Specifikt i forhold til lån med renteloft, kan der henvises til SKM2007. 249. SR, hvor Skatterådet godkender fradrag efter Statsskattelovens § 6e for hele den løbende betaling for et lån med et renteloft, herunder betalingen for renteloftet.

Den løbende betaling på banklånet som beskrevet i SKM2007. 249SR består af 3 elementer, nemlig af en variabel del, en rentemarginal og en betaling for renteloftet. Renteloftet kan til- og fravælges i det i sagen omhandlende lån, og betalingen for renteloftet er udskilt som et specifikt tillæg. Betalingen for renteloftdelen er fast i renteloftets løbetid, og bliver udregnet som en procentdel af den til en hver tid værende restgæld.

Afgørelsen statuerer således, at en løbende betaling for et renteloft, som er tilknyttet et lån og som afregnes sammen med lånet, kan anses for at opfylde rentedefinitionen.

Konklusion

Både basisrenten og rentetillægget er et sædvanligt periodisk vederlag til banken for at stille kapital til rådighed under de betingelser/rettigheder der er for lånet - herunder bl.a. det indbyggede renteloft.

Hvad angår betalingen for renteloftet - som er en integreret del af rentetillægget i det beskrevne lån med renteloft - er det med henvisning til SKM2007. 249. SR specifikt slået fast, at betaling for et renteloft (som er tilknyttet et lån og som afregnes sammen med lånet) anerkendes som et sædvanligt periodisk vederlag, som er omfattet af rentedefinitionen.

Da basisrenten og rentetillægget i øvrigt opfylder betingelserne for at høre ind under rentedefinitionen - herunder bl.a. at ydelsen altid fastsættes forud for en periode, og beregnes som en procentdel af den til enhver tid værende restgæld - er det vores klare opfattelse, at der er fradrag for både basisrente og rentetillæg iht. Statsskattelovens § 6e.

Spørgsmål 2 skal derfor besvares med et JA

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at banklånet med renteloft i skattemæssig henseende anses for en gæld for debitor.

Lovgrundlag

Kursgevinstlovens § 1

Denne lov omfatter

1) gevinst og tab ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer herunder obligationer, pantebreve og gældsbreve,

2) gevinst og tab ved indfrielse for gæld og

(...)

Kursgevinstlovens § 25, stk. 1

Gevinst og tab på fordringer og gæld, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medregnes i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres (realisationsprincippet), jf. dog stk. 2-10, og § 22, stk. 1, samt §§ 36 og 37.

Kursgevinstlovens § 29

§ 29. Skattepligtige omfattes af § 2, eller § 12 skal medregne gevinst og tab på terminskontrakter og aftaler om køberetter og salgsretter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Gevinst og tab medregnes efter de regler, der er angivet i dette kapitel og i kapitel 7.

Stk. 2. Terminskontrakter omfatter ikke aftaler, hvor afviklingstidspunktet ligger senere end aftaletidspunktet, når afvikling finder sted inden for den afviklingsfrist, der på området anses for at være sædvanlig.

Stk. 3. Dette kapitel og kapitel 7 gælder også gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af §§ 4 og 5, hvis fordringen reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver m.v., når blot udviklingen er af en karakter, som kan lægges til grund i en finansiell kontrakt, jf. dog § 10. (...)

Kursgevinstlovens § 33, stk. 1

Gevinst eller tab på en kontrakt opgøres som forskellen mellem værdien af kontrakten ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). (...)

Forarbejder

L98, FT 2004/05, § 5, nr. 4 (kursgevinstlovens § 29, stk. 3)

"Efter forslaget beskattes obligationer, der skal indfries med et beløb, der udvikler sig i overensstemmelse med kursudviklingen i hedgeforeninger og andre investeringsselskaber, efter reglerne for finansielle instrumenter. Herved sikres, at lagerbeskatningen af investeringsselskaber ikke gøres illusorisk. Forslaget omfatter herudover også de tilfælde, hvor en obligation følger udviklingen i bestemt opregnede værdipapirer, idet det kan være en forms sag, om en obligation opregner værdipapirer i en hedgeforening uden at nævne hedgeforeningen, eller nævner hedgeforeningen uden at opregne værdipapirerne. Forslaget omfatter endelig tilfælde, hvor fordringen følger kursudviklingen på varer og andre aktiver, f.eks. sølv og guld eller korn. Det er aktiver, som også lægges til grund i en række finansielle kontrakter. Det følger samtidig af den gældende § 30 i kursgevinstloven, at der er de samme begrænsninger med hensyn til hvilke aktiver, der er omfattet, som gælder for finansielle kontrakter.

Fordringen omfatter ikke bare det, der ofte kaldes hovedstolen. Det omfatter også ydelser, som skyldneren skal betale herudover, og som ellers ville blive beskattet som kursgevinst. Det omfatter derimod ikke renter, men det er uden betydning, om ydelsen på kontrakten betegnes som rente eller ej. Det afgørende er, om den skattemæssige behandling går ud på beskatning (eller skattefrihed) som kursgevinst. Det er ikke nødvendigvis hele gælden, der skal udvikle sig i overensstemmelse med bestemt opregnede værdipapirer m.v. Det er nok, at det kun skal gælde en del af gælden, og udviklingen behøver ikke være 1 til 1.

Forslaget omfatter ikke gæld, idet tab på gæld ikke er fradragsberettiget for personer i dag. Forslaget omfatter tab på fordringer, fordi gevinst på blåstemplede fordringer (fordringer, hvor kursgevinsten er skattefri) er omfattet. Forslaget omfatter alene fordringer, der efter gældende regler er omfattet af kursgevinstloven. Det er således ikke tanken at udvide fortolkningen af begrebet fordringer i forhold til fortolkningen af begrebet fordringer i kapitel 2 og 3 i kursgevinstloven. "

Praksis

SKM2002. 293. LR

Ligningsrådet svarede på en række spørgsmål vedrørende tre forskellige produkter alle til brug for sikring af en maksimal rente i forbindelse med realkreditlån. To af produkterne var udformet som en række optioner, hvor hver option knytter sig til en refinansiering af det underliggende lån. Ligningsrådet svarede bl.a. at betalingen for produkterne var fradragsberettiget, da denne opkrævedes som en integreret del af en allerede fradragsberettiget udgift. Det sidste produkt var en variabel forrentet obligation med et indbygget loft. Ligningsrådet svarede at denne måtte anses for at være sortstemplet.

Af begrundelsen fremgår bl.a. at:

"Der er for begge metoder tale om, at en præmie for et optionsbaseret tillægsprodukt lægges ind i en allerede fradragsberettiget udgiftspost, der relaterer sig til det bagvedliggende lån. På baggrund af den ovenfor nævnte Landskatteretskendelse SKM2002. 44. LSR er det styrelsens opfattelse, at skattepligtige omfattede af kursgevinstlovens § 12 ved denne model opnår fuld fradragsret for optionspræmien. Dette på trods af, at præmien ikke ville have været fradragsberettiget for personer, hvis præmien var opkrævet kontant ved indgåelse af aftalen.

Med modellen med fuld integration er der ikke tale om et optionsbaseret produkt, men derimod om en obligation med variabel rente, der evt. kan fastfrys.

TfS1999,661. LR

En bank påtænkte at udbyde en nulkupon obligation, der var tilknyttet et aktieindeks, således at kunderne var garanteret et minimumsafkast og havde ubegrænset gevinstmulighed. Ligningsrådet fandt, at der

var tale om en indeksobligation frem for henholdsvis en obligation og en finansiel kontrakt. Der var herved henset til, at produktet måtte anses for ét samlet produkt, idet enkeltdele ikke kunne fravælges, at indekseringen ikke kunne anses for det bærende element, at hovedstolen reguleredes i forhold til det valgte indeks, og at obligationen ikke omfattede investering i aktieindekset.

TfS1994,268. LR

En bank påtænkte at etablere en ny indlånsform - aktieindeks-konti. De af kunderne indskudte beløb blev for 86 pct. vedkommende placeret til fast forrentning, mens de resterende 14 pct. investeredes i futurekontrakter. Det samlede indskud kunne ikke anses som en indlånskonto, men måtte opdeles i to transaktioner. Det samlede afkast kunne derfor ikke anses som en rente af kontoen. Ligningsrådet behandlede afkastet af de to transaktioner hver for sig efter kursgevinstlovens regler.

C. B. 1.2.

(...)

Ad a og b - pengefordringer og gæld

Ved en pengefordring forstås et retligt krav på betaling af et pengebeløb. Der skal være tale om et retligt krav, og det betyder, at kreditor (fordringshaveren) skal kunne gøre betalingskravet mod debitor (skyldneren) gældende ved domstolene.

Kursgevinstloven gælder som udgangspunkt for alle pengefordringer uanset art, fx obligationer, pantebreve og gældsbreve. Også de helt individuelle fordringer, der opstår ved salg på kredit, ved løn- og honorartilgodehavender eller ved ganske kortvarige lejligheds lån uden sikkerhedsstillelse er omfattet.

Et beløb deponeret på en sælgers bankkonto i forbindelse med salg af aktier blev ikke anset for at være en pengefordring på køberen. Beløbet blev som betaling overført til sælger og deponeret i sælgers bank. Beløbet skulle frigives, når betingelserne herfor var opfyldte. Som følge af deponeringen var sælger fyldestgjort med kontanter som aftalt, og sælger havde derfor ikke et retligt krav på køberen om betaling af et pengebeløb som følge af handlen. Se SKM2009. 204. BR.

Garantbeviser anses for at være pengefordringer og dermed omfattet af kursgevinstloven. Se SKM2009. 287. SR.

En livsforsikringspolice er ikke en pengefordring, men kravet på forsikringssummen som følge af forsikringstagerens død er en pengefordring. Se SKM2008. 381. SR.

Reglerne i kursgevinstloven gælder både for pengefordringer og gæld, dvs. beskatningsreglerne gælder for både kreditor og debitor.

Både pengefordringer og gæld i henholdsvis danske kroner og fremmed valuta er omfattet af kursgevinstloven. (...)

C. B. 1.8.

(...)

Hvornår er der tale om en finansiel kontrakt?

De kontrakter, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, er terminskontrakter og aftaler om købe- og salgsretter mv. Se KGL § 29, stk. 1.

Ofte kaldes terminskontrakter futures eller forwardkontrakter. Købe- og salgsretter kaldes ofte optioner. Se en oversigt over forskellige typer af kontrakter nedenfor. Anvendelsen af disse begreber er ikke entydig. Det er derfor ikke tilstrækkeligt kun at vurdere kontrakten, ud fra, hvad den kaldes. Der skal foretages en konkret vurdering af kontraktens indhold, herunder af de enkelte elementer i aftalen.

Følgende kriterier skal være opfyldt for, at der er tale om en finansiell kontrakt omfattet af KGL § 29

- Bindende aftale mellem parterne
- Tidsmæssig forskydning mellem aftale- og afviklingstidspunkt
- Aftale om afviklingspris eller -kurs.

Formålet med indgåelsen af kontrakten (fx risikoafdækning, investering eller arbitrage) er uden betydning for, om kontrakten er omfattet af KGL § 29. (...)

Begrundelse

Spørgsmålet omhandler, hvorvidt et prioritetslån med variabel rente og renteloft på debitorsiden i sin helhed skal anses for en gæld, eller der tillige er tale om en finansiell kontrakt.

SKAT har ud fra det oplyste lagt til grund, at det pågældende prioritetslån med variabel rente og renteloft er omfattet af kursgevinstloven § 1.

En fordring defineres som et retligt krav i form af betaling af et pengebeløb. Gælden må som følge heraf være debtors retlige forpligtelse i forhold til betaling af dette pengebeløb til kreditor. Efter kursgevinstlovens § 1, stk. 1, nr. 2, omfatter loven bl.a. gevinst ved frigørelse for gæld. Som udgangspunkt medregnes gæld ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter realisationsprincippet, se kursgevinstlovens § 25.

De kontrakter, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter i kursgevinstlovens § 29, stk. 1, er terminskontrakter og aftaler om købe- og salgsretter mv. Gevinst og tab på finansielle kontrakter opgøres efter lagerprincippet, se kursgevinstlovens § 33.

Udgangspunktet efter kursgevinstloven er, at fordringer og gæld på den ene side og finansielle kontrakter på den anden side behandles hver for sig, med mindre der er særskilt hjemmel til beskatning af det samlede instrument som fx kursgevinstlovens § 29, stk. 3, om strukturerede produkter. Der findes dog i praksis også eksempler på, at produkter, der fx består af både en obligation og som tillige indeholder elementer af en finansiell kontrakt, behandles samlet efter kursgevinstloven.

Ligningsrådet har således i TfS1999,661. LR anset en nulkuponobligation, der var tilknyttet et aktieindeks for ét samlet produkt. Der blev henset til, at enkeltdele ikke kunne fravælges, at indekseringen ikke kunne anses for det bærende element, at hovedstolen reguleredes i forhold til det valgte indeks, og at obligationen ikke omfattede investering i aktieindekset.

Derudover har Ligningsrådet i SKM2002. 293. LR anset et lån med variabel rente, der tilpasses markedsvilkår halvårligt, og hvor lånet havde som et fast indbygget og uadskilleligt element et loft over renten i de første 5 år for ét samlet produkt. Der blev desuden ikke opkrævet en særskilt og identificerbar præmie for renteloftet.

I det foreliggende tilfælde er der tale om et variabelt forrentet banklån med renteloft, der ligger fast for hver enkel renteloftsperiode. Størrelsen på renteloftet fastsættes af kreditor og knytter sig til basisrenten. Renteloftet er fuldt integreret i lånevilkårene, og lånet udbydes ikke uden et renteloft, og renteloftet kan ikke fravælges som en selvstændig og uafhængig del af lånet.

Under disse omstændigheder finder SKAT, at det pågældende prioritetslån med variabel rente og renteloft skal anses for en gæld for debitor, således at gevinst og tab medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter realisationsprincippet, kursgevinstlovens §§ 1, stk. 1, nr. 2 og 25. Der er herved særligt henset til, at renteloftet må anses for en fuldt integreret del af det samlede produkt, der i det konkrete tilfælde ikke kan udskilles og udbydes som en særskilt finansiel kontrakt med en selvstændig værdi, og at renteloftet ikke er det bærende element i det pågældende produkt.

SKAT bemærker derudover, at der på fordringssiden heller ikke er tale om et struktureret produkt, idet der ikke vil være tale om en fordring, der reguleres helt eller delvis i forhold til udviklingen i priser og andet på værdipapirer, varer og andre aktiver, jf. kursgevinstlovens § 29, stk. 3, e.c.

SKAT indstiller derfor, at spørgsmålet besvares med "Ja".

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at renten, der er sammensat af en basisrente og et rentetillæg, kan fradrages efter statsskattelovens § 6 e.

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikom-misbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

Praksis

SKM2007. 249. SR

Skatterådet bekræftede, at fradragsretten for renter ved etableringen af et renteloft ikke medførte bortfald af rentefradragsretten.

C. A. 11.1.1

Ved renter forstås, et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition.

Ved vurderingen af, om en rente opfylder rentedefinitionen, lægges der vægt på, om renten bliver fastsat forud for den periode, som den vedrører. Det forhold, at forrentningen eventuelt kan bortfalde helt eller delvis, ændrer ikke herved, se SKM2014. 711. SR. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode den vedrører, er der ikke tale om en rente, men en kursgevinst.

(...) Eksempel. Et selskab påtænkte at udstede en variabelt forrentet obligation. Obligationens afkastprofil var baseret dels på en garanteret rente dels en variabel rente, hvor den variable rente skulle beregnes på baggrund af selskabets eventuelle gevinst på optioner på et bagvedliggende aktieindeks. Ligningsrådet fandt, at den del af renten, som var afhængig af resultatet af optionerne, der var baseret på udviklingen i

et aktieindeks, ikke kunne anerkendes som en rente. Der blev herved henset til, at rentens størrelse først fastsættes efter den periode, som renten henføres til. Den garanterede minimumsrente kunne derimod anerkendes som en rente. Det afkast som ikke kunne kvalificeres som en rente måtte skatteretligt kvalificeres som en kursgevinst. SKM2003. 409. LR. Se tilsvarende SKM2003. 410. LR. (...)

Begrundelse

Renteudgifter er fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e. Ved renter forstås efter praksis, et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition.

Om basisrenten og rentetillægget er det oplyst, at der er tale om sædvanligt periodisk vederlag til banken for at stille kapital til rådighed under de betingelser, der er stillet for lånet, deriblandt det indbyggede renteloft. Med hensyn til betalingen for renteloftet fremgår det af sagens oplysninger, at dette er en integreret del af rentetillægget i det pågældende lån med renteloft. Videre er det oplyst, at basisrenten og rentetillægget er fastsat på forhånd for renteperioden, og at renten beregnes som en procentdel af den til enhver tid værende restgæld.

På baggrund af disse oplysninger er det herefter SKATs opfattelse, at der er fradrag for renteudgifterne, der er sammensat af en basisrente og et rentetillæg, efter bestemmelsen i statsskattelovens § 6, stk. 1, litra e.

SKAT indstiller derfor, at pågældende spørgsmål skal besvares bekræftende. Se hertil SKM 2007.249. SR.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs begrundelse og indstilling.